

Abstrakt

Stále se snižující zásoby nerostného bohatství a jejich další vývoj se stává předmětem diskuzí nejen v Evropské unii. Klíčové je sjednat si včas podmínky pro dovoz surovin. Smlouva podepsaná mezi ruským prezidentem Vladimírem Putinem a německým kancléřem Gerhardem Schröderem o výstavbě plynovodu Nordstream, vedoucího z ruského Wyborgu přímo do německého Greifswaldu, roztržila koncept energetické politiky Evropské unie, respektive evropské energetické bezpečnosti. Ačkoliv energetický koncept klade důraz na odpoutání se od většinových dodávek ruského plynu do Evropské unie, Německo se vydává vlastní cestou. V době, kdy poptávka po dodávkách plynu v Evropě stále vzrůstá, se každá země snaží těžit ze svého postavení vůči Rusku a zajistit pro sebe stabilní přísun zásob plynu. Německo díky dlouholeté úspěšné spolupráci s Ruskem získává možnost vyhnout se budoucím plynovým krizím, které by byly zapříčiněny tranzitními zeměmi. Přímé napojení plynovodu na ruské plynové zásoby zajistilo Německu nejen pokrytí vlastní spotřeby, ale i v případě nutnosti, respektive krize, by Německo bylo schopno pomoci i dalším sousedícím státům v rámci Evropské unie. Nejen evropský energetický koncept prochází změnami, ale i ruská strana musí reagovat na vzrůstající poptávku po plynu. Rozsáhlé výzkumné práce, hledání nových plynových ložisek a napojení již otevřených na nové plynovody - to patří mezi stěžejní úkoly Gaspromu, největšího dodavatele plynu na světě.